

sationernes Understøttelser udenfor Arbejdsløhedskasserne beløbe sig til 188,000 Kr., men saa bemærkes det endvidere paa Side 9 i Betænkningen, at disse Understøttelser direkte fra Fagorganisationernes Side ikke omfatte det fulde Beløb, fordi man ikke har faaet Oplysning om, hvad man fra Organisationernes Provinsafdelinger har ydet i saa Henseende. Der er altsaa ydet meget mere fra Fagorganisationernes Side end de 188,000 Kr., og det har været mig om at gøre at paapege, at Fagorganisationerne direkte have ydet store Bidrag til Arbejdsløhedskasserne, og at Staten derfor burde komme dem til Hjælp.

Indenrigsministeren (Berntsen): Vi ere altsaa enige om, at det var fejl, hvad det ærede Medlem sagde ved anden Behandling (*P. Knudsen*: Nej!) Jo! Det, jeg skulde have at vide af det ærede Medlem, er dette: hvad er der udbetalt af Arbejdsløhedskasserne som saadanne, og hvad er der givet af Fagorganisationerne som Støtte til Arbejdsløhedskasserne under de nuværende trange Tider? Det slog det ærede Medlem sidste Gang sammen i eet, men nu ere vi enige om, at det ikke kan slaas sammen, men at det maa holdes fuldstændig ude fra hinanden.

Martin Olsen: Det forekommer mig at være en Strid om Ord, naar Ministeren hænger sig saa stærkt i et enkelt Udtryk. Jeg har gjort gældende, at det var fra Arbejderne, disse Penge var givne, og som det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (*P. Knudsen*) netop sagde, ere jo mange af Kasserne gamle Fagforeningsarbejdsløhedskasser. Det er altsaa kun en Strid om Ord; der staar, at der er betalt i Understøttelse saa og saa meget, og man kan ikke regnskabsmæssigt blande disse to Ting sammen, derom er der slet ingen Strid.

Den højtærede Minister sagde, at han ikke havde sagt, at han ikke yndede Strejker. Jeg vil gøre opmærksom paa, at Ministeren blandede Bygningssnedkerstrejken for 2 Aar siden sammen med de nærværende Forhold, og derfor omtalte jeg specielt dette, thi jeg syntes, det var ganske urigtigt.

Den højtærede Minister siger selv, at Arbejdsløhedskasserne ikke kunne klare sig, og at det kniber med at give Hjælp udover den vedtægtsmæssige Tid. Ja, det er jo det, vi staa og tale om her, og derfor søge vi at faa noget mere til dem, fordi det ikke er nok.

Jeg har ikke paa nogen Maade villet forringe det Arbejde, som er gjort, naar jeg har talt om, hvorledes Forholdene burde formes i Fremtiden. Men jeg har sagt, at det er ikke nok, vi maa ogsaa søge at forhindre Aarsagerne til Arbejdsløsheden, det er ikke nok at lappe paa det, det vil vise sig at være nødvendigt at forhindre Aarsagerne dertil ved at gennemføre andre Produktionsforhold. Jeg mener, det er ikke nok at søge at lindre Nøden, vi maa ogsaa forhindre den.

Naar jeg har omtalt Embedsmænd, som der skulde pirres ved, tænkte jeg for saa vidt baade paa Embedsmænd, der udføre Arbejde for den højtærede Minister som ogsaa paa Embedsmænd i andre Ministerier, specielt maaske paa Embedsmænd i Ministeriet for offentlige Arbejder. Det har vist sig, at man ved Banegaarden ikke har fremmet Arbejderne, som de kunde fremmes, og det skulde glæde mig, om de faldne Bemærkninger kunde foranledige, at der kom noget mere Fart over Embedsmændene, saa kom der sikkert ogsaa Fart over Arbejdet.

Indenrigsministeren (Berntsen): Nej, det er ikke rigtigt, naar det ærede Medlem vil paastaa, at det er ligegyldigt, om det er Arbejdsløhedskasserne eller Fagorganisationerne, der give Tilskud (*Martin Olsen*: Det er en Strid om Ord). Nej, det er en Realitet, og naar Arbejdsløhedskasserne have afgivet deres Regnskab til Arbejdsløhedsinspektøren, haaber jeg ikke, de have blandet disse to Ting sammen, thi saa vil det ikke gaa vel. Staten har ingen Forpligtelse med Hensyn til de Gaver, som gives af andre Arbejderorganisationer. Her er kun Tale om, hvad der vedtægtsmæssigt indgaar til Arbejdsløhedskasserne, og hvilke Udgifter der udgaa fra dem, og Statens og Kommunernes Forhold dertil. Man maa ikke blande disse Ting sammen. Jeg troede, at det ærede Medlem vilde have opgivet det